

Arrest

nr. 300 647 van 26 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS, in het bijzijn van de voogd en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 29 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 30 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 november 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie mevrouw een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 31 mei en 17 juni 2021 en in Oostenrijk op 17 augustus 2021 (Eurodac).

1.2. Op 5 april 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 7 april 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/08/2021

Overdracht CGVS: 08/02/2022

Je werd op 26 januari 2023 van 14u05 tot 17u37 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Je advocaat meester MOSKOFIDIS Anastasios was aanwezig tijdens het volledige persoonlijke onderhoud, alsook je voogd. Je werd bijgestaan door een tolk Pashtu.

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtun te zijn. Je bent afkomstig uit Azakheil, district Pachieragam in de provincie Nangarhar en je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:

Je paternale oom Y. was het hoofd van de controleposten in jouw regio. Gedurende een jaar ongeveer bracht je hem daar af en toe eten. Ongeveer vier jaar geleden werd je opgepakt door daesh toen je brandhout aan het sprokkelen was en samen met 30 à 35 andere personen gedurende 40 dagen vastgehouden in de moskee. Na gevechten tussen daesh, de taliban en de overheid zijn jullie uit de moskee kunnen ontsnappen.

Je vader werkte als sergeant, bridmal, in het Afghan National Army (ANA). Hij werd meermaals per brief bedreigd door een lokale talibanleider, S., en gevraagd om zijn job stop te zetten. Indien hij dat niet zou doen, zouden de taliban zijn broers en familie doden. Op een dag vielen de taliban jullie huis aan, je oom M. werd toen neergeschoten. Jij bent kunnen vluchten naar de bureu. De volgende dag nam je buurman contact op met je vader en ging je naar je vader in Jalalabad. Je bent nog bij je maternale oom G. gebleven en hebt toen het land verlaten in ongeveer maart 2021.

Je reisde via Pakistan en Iran naar Turkije. Na anderhalve maand reisde je naar Bulgarije waar je ongeveer een maand verbleef. Via Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk kwam je op 29 augustus 2021 aan in België en verzocht je de dag erna om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Twee of drie maanden na je vertrek stuurden de taliban nog een dreigbrief. Zeven tot negen maanden geleden kwamen de taliban naar je huis een doodden je vader en broertje H.

Ter ondersteuning van je asielaanvraag leg je de volgende documenten neer: het originele militaire boekje, de badge en de bankkaart van je vader, zijn originele stemkaart, twee foto's van je vader op zijn werk, een kopie van een document waar de dorpsoudsten zich borg stellen voor je vader, een kopie van de taskara's van je paternale oom M., vader, moeder, broers (S., Se., Su., O.) en zussen (N., R.). Foto's van je broers en zus (S., O., Su., Se. en N.), foto's van je overleden vader en van je overleden broertje H., vier foto's van de verwondingen van je zus R., een familiefoto, een video van de begrafenis van je oom (zie screenshot), een kopie van een document van psycholoog J. S. en een kopie van je loonfiches.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren

en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de taliban die je wilden doden omwille van de job van je vader bij het ANA en voor vrees voor daesh omwille van het feit dat je gedurende ongeveer een jaar eten hebt gebracht naar je oom Y. op de checkpoint in de buurt. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient echter te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je vertelde dat je vader 13 jaar in het ANA werkte en omwille daarvan bedreigd werd en recent vermoord is. Ook jij werd met de dood bedreigd omwille van je vaders job. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 7, 13, 15,) Er kan echter geen geloof worden gehecht aan je verklaringen en dit omwille van de onderstaande redenen.

Ten eerst kon er worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegde over de aard van de problemen die je had met de taliban. Toen je pas in België aankwam, verklaarde je dat de taliban je wilden rekruteren. (zie fiche MENA, 30.08.2021, 'Motif de l'immigration en Belgique') Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS zei je dat de taliban je wilden doden. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.4, 3.5; npo p. 12, 19) Toen je hierop werd gewezen tijdens het interview op het CGVS verklaarde je dat dit dezelfde dingen zijn en dat de taliban je zouden afnemen als je vader niet zou stoppen met zijn job. (npo p. 23) Iemand doden of iemand rekruteren om mee in de groepering te werken, zijn echter twee verschillende dingen. Je kon geen verklaring geven voor waarom je bij aankomst in België had verklaard dat de taliban je wilden rekruteren, wat een eerste tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid van je verhaal.

Ten tweede getuigen je verklaringen van een gebrekkige logica. Zo ligt het gedrag van je vader niet in lijn met vrees die hij zou hebben door de problemen. Je gaf aan dat de taliban je vader drie jaar voor je vertrek begonnen te bedreigen en via brieven lieten weten dat ze hem, jou, je broers en je ooms zouden doden als je vader niet zou stoppen met zijn job. Je vader zou gezegd hebben dat ze hem sowieso zouden doden, of hij nu stopte of niet. Gevraagd of je vader iets had ondernomen om jullie veiligheid te garanderen, ze je dat hij niets voor jullie kon doen, maar dat hij wel om de week of twee weken naar huis kwam. (npo p. 17, 19, 20) Dat je vader geen voorzorgsmaatregelen nam voor jullie veiligheid staat haaks op de aangehaalde dreiging van de taliban naar jullie toe. Daarenboven is het vreemd dat je vader, nadat je oom M. werd gedood bij jullie thuis, gewoon naar huis bleef komen zoals voordien, opnieuw gedrag dat niet in lijn ligt met de aangehaalde vrees om gedood te worden. (npo p. 21)

Ook het gedrag van de taliban was opmerkelijk. Je verklaarde dat de taliban reeds twee keer naar jullie huis waren gekomen om te vragen naar je vader, voordat ze bij de derde keer je paternale oom M. neerschoten. Je zei dat de taliban het huis binnenstormden met de bedoeling te doden wie ze kruisten en dat ze met niemand spraken. (npo p. 18, 20) Het is bevreemdend dat de taliban het huis zo binnenstormden, zonder ook maar één woord te wisselen met de aanwezigen. Logischerwijze zouden de taliban op zijn minst eerst vragen of je vader aanwezig was die dag, gezien ze ook de twee keren ervoor vroegen waar je vader was. Dat ze je oom neerschoten, zonder zeker te weten of het je vader was en zonder iets te zeggen, doet de wenkbrauwen fronsen.

Daarnaast kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de recente escalatie van de problemen, namelijk dat de taliban je vader en broertje hebben gedood.

Uit je verklaringen kan worden afgeleid dat de taliban na een stilte van bijna een jaar, plots besloten je huis aan te vallen en daarbij je vader en kleine broertje doodden en je zus verwonden. Jij verliet Afghanistan in maart 2021 en twee of drie maanden nadien stuurden de taliban nog een dreigbrief, waarna er geen contact meer was (zie Verklaring DVZ, rubriek 10, 33; npo p. 19). Zeven tot negen maanden geleden kwamen de taliban naar je huis en doodden je vader en broertje. (npo p. 6, 7) Wanneer je door de PO erop werd gewezen dat deze plotse escalatie wat vreemd is, zei je dat mensen doden de enige job is van de taliban, als je eenmaal hun doelwit bent, blijf je dat voor 50 jaar. (npo p. 22) Alsnog is het niet logisch dat de taliban gedurende een lange periode niets van zich zouden laten horen, om dan ineens je huis binnen te vallen en je vader neer te schieten, waarbij ook twee kleine kinderen slachtoffer werden.

Ten derde waren er verschillende inconsistenties in je verklaringen die je relaas verder ondermijnen. Zo was je tegenstrijdig over het incident waarbij je vader werd gedood. Je verklaarde zelf dat je vader en broertje H. gedood waren en je zus R. gewond werd aan haar arm. Je legde foto's neer om dit aan te tonen. In het document dat je neerlegde van psycholoog S., dat werd opgesteld op 21 september 2022 nadat je hem drie à vier keer sprak met behulp van een tolk, wordt echter gesteld dat je zus ook vermoord werd. (npo p. 7; doc nr. 9 groene map) Wanneer je hier op werd gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, antwoordde je dat de psycholoog je misschien fout had begrepen, maar dat je die drie of vier keer steeds hetzelfde had verteld aan hem. (npo p. 22) Indien je steeds hetzelfde vertelde en de psycholoog op basis van jouw verklaringen het document opstelde, is het des te vreemder dat je op het CGVS aanhaalde dat je zus R. enkel gewond was. Verder legde je nog inconsistente verklaringen af over wanneer en hoeveel brieven er werden gestuurd naar je familie. Je sprak initieel over twee of drie brieven en concludeerde dat het er drie waren geweest. (npo p. 18) Vervolgens was je vaag over wanneer de derde brief kwam, al dan niet voor of na de dood van je oom M., om uiteindelijk te besluiten dat het twee of drie maanden na zijn dood was. (npo p. 19) Wanneer je iets later werd gevraagd of er tussen het moment van je vertrek en de dood van je vader nog contact was geweest met de taliban, zei je van niet, en je had niet gevraagd of ze nog langs gekomen waren of iets deden. Wanneer je er vervolgens op werd gewezen dat je eerder over nog een derde brief had gesproken, zei je dat die er niet is geweest, om meteen erna te zeggen dat die er wel was, na de dood van je oom. (npo p. 22) Bovenstaande inconsistenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielaanvraag.

De geloofwaardigheid van de dood van je vader en broertje kan verder in twijfel worden getrokken door de gebrekkige kennis die je hebt over dit incident. Zo kon je met weinig zekerheid vertellen wat er juist is gebeurd en hoe het incident zich heeft afgespeeld. Je wist bijvoorbeeld niet hoe de taliban je huis waren binnengekomen, langs de deur of langs de muur, en of ze met iemand van je familie gesproken hebben. Je gaf aan te denken dat je familie aan het eten was op het moment dat de taliban binnenvielen. De taliban zouden binnengekomen zijn, geroepen hebben dat niemand mocht bewegen en vervolgens geschoten hebben toen de kinderen wegliepen, waarbij je papa en broertje H. om het leven kwamen. (npo p. 7, 22) Je haalde aan dat de mensen die daar aanwezig waren er meer over wisten. (npo p. 12, 21) Aangezien je nog contact hebt met je maternale oom en je moeder, kan niet ingezien worden waarom jij er zelf niet meer details over zou kunnen verschaffen. (npo p. 10) Dit is een incident dat direct gelinkt is aan de vrees die jij hebt in Afghanistan en dus een element dat relevant is in het kader van je verzoek om internationale bescherming in België. Bijgevolg mag er van jou verwacht worden dat je er meer over zou kunnen vertellen. Dat je hier niet in slaagt, zet de geloofwaardigheid van je relaas verder op de helling.

Gelet op al deze elementen, moet besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen van de taliban omwille van de job van je vader en de recente dood van je broertje en vader door de taliban. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Voor zover je daarnaast ook een vrees aanhaalde voor daesh omwille van de boodschappen die je deed voor de controlepost waar je oom Y. gestationeerd was, dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen evenmin overtuigen. Daesh kwam soms naar je regio om mensen mee te nemen of te onthoofden, ze staken huizen in brand en vielen regelmatig de controleposten aan. Je vertelde dat je een keer door daesh vastgehouden werd in de moskee gedurende 40 dagen, samen met een dertigtal andere mensen. Ze zeiden dat jullie ongelovigen zijn, ze jullie de islam zouden aanleren en vroegen waarom jullie eten hadden gebracht. (npo p. 14, 15)

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je dat ze je zouden vragen om jezelf op te blazen. Je denkt dat ze van jou een moordenaar willen maken omdat je eten had gebracht naar de checkposten. Je zou enkele maanden bij hen moeten blijven en dan zou je worden zoals zij. Je aangehaalde vrees is echter louter hypothetisch. Uit je verklaringen kan niet worden afgeleid dat daesh jou in het bijzonder viseerde. Je werd immers met nog een dertigtal andere mensen opgesloten in de moskee. Daarenboven gaf je zelf aan dat je niet precies weet wat de reden is dat je werd opgepakt door hen en of dat iets te maken had met het feit dat je eten bracht naar de controlepost. (np0 p. 15)

Ter ondersteuning van je asielaanvraag leg je een kopie neer van de taskara's van je oom M., ouders, vier broers en twee zussen. Deze documenten staven de identiteit en afkomst uit Pachieragam van jezelf en je familie, elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden. De werkgerelateerde documenten van je vader (zijnde het militaire boekje, badge, bankkaart, twee foto's en een document waar de oudsten zich borg stellen voor je vader) tonen aan dat je vader werkte in het ANA, wat ook niet ter discussie staat. Je stuurde een video op over de begrafenis van een man, het zou gaan om je oom M. Je legde ook foto's neer van een overleden man en jongen, hier zou het gaan om je vader en je broertje H. Zowel wat betreft de video als de foto's van de overleden man en jongen moet erop worden gewezen dat er niet met zekerheid gesteld kan worden dat dit inderdaad je oom, vader en broertje zijn, en zelfs al is dat wel zo, kan er op basis van de video en foto's niets gezegd worden over de oorzaak en omstandigheden van hun overlijden. De foto's van je zus R. kunnen evenmin duidelijkheid scheppen over hoe zij aan het letteken aan haar arm komt. Op die manier kunnen de video en de foto's de gedane vaststelling in verband met de ongeloofwaardigheid van je relaas niet ongedaan maken. De andere foto's van je broers en zus, de familiefoto en de stemkaart van je vader hebben geen betrekking op je asielrelaas. De loonfiches tonen aan dat je een studentenjob hebt, hier wordt later nog op teruggekomen. Zoals eerder reeds aangehaald, legde je een document (bilan) neer van psycholoog S.. Dit summiere document bevat louter je persoonlijke gegevens, de gegevens van de psycholoog, een zeer korte omschrijving van je klachten, de hulpvraag en voorgestelde hulp. De informatie in dit document is geenszins van aard dat het een ander licht kan werpen op de vaststellingen die werden gedaan in je dossier.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted

killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad

gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat

personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Je haalde aan dat je vreest gedood te worden als je terugkeert naar Afghanistan, niet alleen jij maar ook andere mensen die terugkeren. (np0 p. 13) Je haalde doorheen het gehoor echter geen enkele reden aan waarom jij persoonlijk geviséerd zou worden omwille van je verblijf in Europa. Je legde weliswaar loonfiches neer om je studentenjob aan te tonen, maar het hebben van een job betekent niet automatisch dat je verwesterd bent. (np0 p. 8) Het is eerder een onderdeel van het te verwachten integratieproces van een verzoeker om internationale bescherming in België. Het feit dat je werkt, is geen bewijs dat je daadwerkelijk verwesterd bent, laat staan dat je dermate de Westerse waarden en normen aangenomen heeft dat een terugkeer naar Afghanistan voor jou onmogelijk is.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker licht toe als volgt:

"Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Afghanistan.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening door de Taliban.

Verzoekers vader werkte als sergeant voor de vroegere Afghaanse autoriteiten.

Omdat hij geweigerd had om zijn werkzaamheden voor het Afghaanse leger stop te zetten, werd hij bedreigd.

Kort voor verzoekers vlucht uit het land, was de Taliban binnengevallen bij verzoeker thuis op zoek naar verzoekers vader die toen niet aanwezig was.

Verzoekers oom M.(...) werd ter plaatse vermoord.

Elf maanden geleden brachten de Taliban een nieuw bezoek aan verzoekers huis.

Verzoekers vader was toen wel aanwezig en werd vermoord samen met verzoekers broertje H.(...)

Sinds de machtsovername in Afghanistan door de Taliban in de zomer van 2021, en deze laatste sindsdien als enigen de Afghaanse autoriteiten uitmaken, is het voor verzoeker evident dat hij tegen wraakacties vanwege de Taliban niet meer zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van enige andere autoriteit in het land.

Verzoeker maakt bovendien deel uit van een familie die regeringsgezind was.

Bij een terugkeer vreest verzoeker hetzelfde lot te zullen ondergaan als zijn vader, broertje en zijn oom.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 26 januari 2023 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genooddaakt was om het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS.

(CGVS blz. 13)

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13]

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld en meent dat er aan verzoekers problemen, en met name aan zijn vrees voor vervolgingen door de Taliban geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en meent dat zijn problemen ten onrechte worden geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door de Taliban en zijn angst om het slachtoffer te worden van représailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat de Taliban niet aarzelt om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid en het profiel van verzoeker, die minderjarig is en laaggeschoold was op het ogenblik dat hij in België aankwam.

(CGVS blz. 11:

[Ibid., p. 11]

Verzoeker is formeel dat hij wel degelijk zijn volle medewerking heeft verleend aan het CGVS bij het verschaffen van informatie over de persoonlijke omstandigheden die hem ertoe genoodzaakt hadden om Afghanistan te ontvluchten.

Verzoeker reikte hierbij alle nodige feiten en relevante elementen aan het CGVS. Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing ten onrechte geen rekening gehouden met het tijdsverloop van bijna twee jaren tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS.

De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken, kunnen niet worden weerhouden en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Het CGVS verwijt verzoeker ten onrechte tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd.

Zo staat er in de minderjarigenfiche genoteerd dat verzoekers vrees gebaseerd was op zijn vrees voor rekrutering door de Taliban, terwijl verzoeker tijdens zijn DVZ gehoor alsook tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat hij vreesde om door de Taliban te worden gedood.

Dit zou volgens het CGVS een tegenstrijdigheid zijn én een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekers verhaal.

Het CGVS verliest uit het oog dat verzoeker ten tijde van zijn registratie amper 15 jaar oud was; net was aangekomen en nog niet was begeleid door zijn voogd.

Bovendien was hem tijdens zijn intake gesprek verteld geweest dat hij het kort moest houden en dat hij later, tijdens zijn DVZ en CGVS gehoor wel de mogelijkheid zou krijgen om zijn verhaal in detail toe te lichten.

Tenslotte was het zo dat in hoofde van verzoeker de beide situaties (gerekruteerd dan wel gedood worden door de Taliban), op hetzelfde neerkomen.

(CGVS blz. 23:

[Ibid., p. 23]

Vanuit verzoekers perceptie, als opgroeiende Afghaanse tiener, die komt uit een regeringsgezinde familie en die onlangs zijn land was ontvlucht, wordt een rekrutering door de Taliban als een straf aanzien die even erg is als de dood.

Met een 'rekrutering' door de Taliban, bedoelde verzoeker dat de Taliban hem willens-nillens gingen meenemen om hem herop te voeden volgens de Islamitische regels als compensatie voor het zgn. foute gedrag van zijn vader die geen gevolg had gegeven aan de eis van de Taliban om zijn werk voor het Afghaanse leger stop te zetten.

Vanuit verzoekers beleving zijn zowel een gedwongen rekrutering dan wel een executie door de Taliban allebei extreem negatieve gedachten.

Immers, in geval hij niet gewillig zou meewerken met de Taliban, dan zou hem de dood opwachten; zo is verzoekers gedachtengang.

Het CGVS hield ten onrechte te weinig rekening met verzoekers jonge leeftijd en met name met de negatieve manier dat verzoeker als jongere de Taliban leefwereld percipieerde.

In die zin legde verzoeker géén tegenstrijdige verklaringen, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS meent te kunnen besluiten.

Minstens werden verzoekers verklaringen verkeerd begrepen door het CGVS.

(CGVS blz. 23:

[Ibid.]

Voorts is het CGVS van mening dat verzoekers verklaringen getuigen van een gebrek aan logica.

Zo meent het CGVS dat het niet logisch zou zijn:

- dat verzoekers vader geen voorzorgsmaatregelen nam voor zijn gezin terwijl de Taliban hem al drie jaar lang met de dood bedreigt;
- dat verzoekers vader nog steeds naar huis bleef komen, zelfs na de dood van verzoekers oom M.(...);
- dat de Taliban reeds twee maal waren langsgeslagen (en enkel vroegen naar verzoekers vader) om dan ineens tijdens hun derde bezoek verzoekers oom M.(...) te doden.
- dat de Taliban na een jaar ineens opnieuw zouden langskomen om verzoekers vader en broertje H.(...) te doden.

Het CGVS verwijt verzoeker ten onrechte geen logische verklaringen te hebben afgelegd, terwijl het het CGVS zelf is die ten onrechte uitgaat van hypothetische scenario's en geen rekening houdt met het gegeven dat de realiteit ter plaatse anders kan zijn.

Verzoeker meent dat het CGVS spijkers op laag water zoekt.

Het CGVS houdt ten onrechte geen rekening met het feit dat de Taliban, een ervaren verzetsgroep volgens het CGVS, niet in alle omstandigheden beredeneerd of 'logisch' te werk gaan ; en dat hun activiteiten vaak eerder chaotisch en amateuristisch zijn, zoals in casu bij verzoeker het geval kan geweest zijn.

Het gegeven dat de Taliban, zoals in casu, misschien 'niet logisch' te werk te zijn gegaan, betekent niet dat de activiteiten van de Taliban minder levensbedreigend zouden zijn, integendeel.

Het CGVS hield ten onrechte geen rekening met tai van andere mogelijke scenario's die een redelijke verklaring konden bieden voor de handelswijze van de Taliban en van verzoekers vader.

Het is goed mogelijk dat de Taliban, nadat zij vernamen over het werk van verzoekers vader, zich aanvankelijk beperkten tot het sturen van schriftelijke verzoeken om verzoekers vader te overtuigen om zijn werk voor het Afghaanse leger stop te zetten.

Daar waar de Taliban aanvankelijk niet zinnens waren om geweld te gebruiken en via zachte druk verzoekers vader op andere gedachten trachtten te brengen om zich spontaan te distantiëren van het Afghaans Nationaal Leger ; om tot inkeer te komen en de weg van de Taliban te bewandelen ; kan hun handelswijze mettertijd veranderd zijn.

Eén en ander kan te maken hebben met het gegeven dat in het verleden de Taliban nog niet machtig genoeg was in de regio Pachieragam en later wél de (nagenoeg) volledige macht hebben verworven.

(Zie hierover verzoekers verklaringen : CGVS blz. 12 :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12]

Verzoekers vader zal deze werkwijze van de Taliban (namelijk de zachte overtuigingscampagne van de Taliban) wellicht ook niet als bedreigend hebben ervaren , ervan uitgaand dat één en ander wel zo'n vaart niet zou lopen ; hetgeen verklaart waarom hij de schriftelijke verzoeken van de Taliban naast zich neergelegd

had en niet meteen scherpe veiligheidsmaatregelen voor zijn gezin had getroffen op de dagen dat hij uithuizig was.

Daar waar de Taliban aanvankelijk tolerant leken te zijn opzichts verzoekers vader, in de hoop hem uit eigen beweging voor zich trachtten te winnen ; kan het goed mogelijk zijn dat er mettertijd een tendens was binnen de lokale Taliban om een strenger beleid te gaan voeren ; bijv. omdat de Taliban meer invloed kreeg in het gebied.

Dit alles kan een redelijke verklaring bieden voor de evolutie van de gebeurtenissen die verzoekers familie in casu heeft gekend.

Volgens verzoeker heeft de dossierbehandelaar zich vergist bij het analyseren van zijn verklaringen ; minstens werden zijn verklaringen door het CGVS verkeerd geïnterpreteerd.

De door het CGVS geciteerde inconsistenties en/of onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn beide onderhouden, bij de DVZ dd. 4 februari 2022 en deze op het CGVS 26 januari 2023 anderzijds , en die wél aannemelijk waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat zijn zusje R.(...) bij de Taliban inval, enkel gewond was aan haar arm.

De vermelding in het verslag van psycholoog S.(...) dat R.(...) zou vermoord zijn, betreft een spijtig misverstand ingevolge miscommunicatie met de tolk.

Verzoeker is formeel dat zijn verklaringen over zijn moeilijkheden met de Taliban wel degelijk oprecht waren.

Alleszins worden de diverse correcte, coherente , eensluidende en aannemelijke antwoorden die verzoeker tijdens zijn opeenvolgende onderhouden wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas, ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een inconsistent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CG VS gaat ten onrechte selectief tewerk.

Hiermee toont het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Na de aanval door de Taliban, verkeerden verzoeker en zijn familie alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

Verzoeker had vervolgens zijn familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming.

Zijn reisweg vanuit Afghanistan naar België nam meerdere maanden in beslag ; kende vele hindernissen en was een grote beproeving geweest voor verzoeker.

Verzoeker had verschillende landen doorkruist alvorens in België aan te komen.

Het CGVS hield geen rekening met het menselijk aspect.

De traumatische ervaringen die verzoeker daarbij heeft ondergaan, konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Uit verzoekers onderhoud is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blij ft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker, in combinatie met de door hem voorgelegde stukken (originele militaire boekje ; badge en bankkaart

van zijn vader ; twee foto's van verzoekers vader op zijn werk ; foto's van zijn overleden vader en broertje ; foto's van de verwondingen van zijn zus R.(...) ; een familiefoto en een video van de begrafenis van zijn oom M.(...) moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS trekt het werk van verzoekers vader voor het Afghaans Nationaal Leger niet in twijfel.

De conclusie van het CGVS dat de foto's en video van de dode lichamen van verzoekers vader, broertje en oom niets zeggen over de oorzaak en omstandigheden van hun overlijden, is buitensporig, vergezocht en allesbehalve redelijk.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan allé gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming)

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS , in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

De Navo troepen hebben het land verlaten, doch de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan blijft nog steeds volatiel.

In geval van terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, vreest verzoeker dat hij in de negatieve aandacht zal komen van talibanleden en - aanhangers die in Pachieragam aanwezig zijn.

Verzoeker vreest eveneens dat hij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Verzoeker is afkomstig uit een ruraal gebied in Nangarhar, een conservatieve provincie.

Hij had reeds op vijftienjarige leeftijd zijn regio van herkomst in Afghanistan verlaten om naar Europa te komen waar hij in augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige was aangekomen in België.

Sindsdien gaat verzoeker naar school én werkt hij in een restaurant in Maasmechelen.

Verzoeker participeert in de Belgische samenleving alwaar hij sinds zijn aankomst een belangrijk deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht.

Bij een terugkeer (hetzij wanneer hij op doorreis zal zijn dan wel wanneer hij terugkeert naar zijn lokale gemeenschap), vreest verzoeker het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, aangezien

hij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden'.

Verzoeker vreest dat de lokale gemeenschap de vertrekkers beschouwen als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor fouten die zij in het verleden begaan hebben.

Verzoeker vreest tevens de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten nà zijn vertrek uit het land zijn uitgevaardigd.

Verzoeker vreest om die reden "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling om reden dat hij zich de voorbije jaren niet heeft gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen van de Taliban.

Verzoeker vreest dat de lokale gemeenschap terugkeerders percipiëren als zijnde personen die waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Om diezelfde reden zal er voor verzoeker geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de de-facto-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

De Taliban hebben de volledige controle over het grondgebied en de staatsinstellingen waardoor zij iedereen kunnen controleren die terugkeert naar Afghanistan.

Bij een terugkeer naar Afghanistan zal verzoeker rechtstreeks door de taliban worden geïdentificeerd en in een categorie worden ingedeeld vanwege zijn verblijf in Europa én vanwege het feit dat hij komt uit een gezin dat regeringsgezin was.

Het CGVS stelt het werk van verzoekers vader voor de vroegere Afghaanse autoriteiten niet in vraag...

("De werkgerelateerde documenten van je vader (zijnde militaire boekje, badge, bankkaart,...) tonen aan dat je vader werkte in het ANA, wat ook niet ter discussie staat.")

Precies deze (zgz. afkeuringswaardige en verdorven) familiale status van verzoeker, in combinatie met zijn langdurig verblijf in het zgn. 'ongelovige Westen', zullen ertoe bijdragen dat verzoekers eventuele re-integratie in Afghanistan problematisch, zonet onmogelijk zal worden.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook om évidente redenen niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

2.1.2. In een aanvullende nota van 10 november 2023 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- EUAA COI "Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar

- op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
 - UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023 beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

Verder blijkt uit informatie van de Bulgaarse autoriteiten dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming er heeft ingediend onder een andere identiteit, I.S.S., geboren op (...) januari 2004, en niet I.S.P., geboren op (...) juni 2006.

2.1.3. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting legt verzoeker volgende stukken voor:

- Een steunbrief en getuigenis van C.A. van 2 november 2023, zijn OKAN-leerlingenbegeleiding (stuk 1);
- Een steunbrief en getuigenis van N.S., zijn werkgever (stuk 2);
- Een steunbrief en getuigenis van A.C., zijn voogd (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad wijst erop dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Er werd aan verzoeker immers een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure. Verzoeker werd tijdens de persoonlijk onderhoud gehoord in de aanwezigheid van zijn voogd en advocaat. Het persoonlijk onderhoud werd bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die rekening heeft gehouden met verzoekers minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om hem op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoeker zich bevindt, kunnen leiden tot problematisch gedrag. Verzoeker heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met zijn verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten.

De opmerking dat hij ten tijde van zijn registratie amper 15 jaar oud was, net was aangekomen en nog niet werd begeleid door zijn voogd, doet niets af aan de redelijke verwachting dat hij zowel tijdens de registratie als bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal coherente verklaringen aflegt over zijn directe vluchtaanleiding.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Het gegeven dat verzoeker bij de registratie als NMBV een ander vluchtmotief heeft gegeven dan bij zijn latere verklaringen, ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Daarenboven blijkt uit informatie van Bulgaarse autoriteiten van 26 mei 2023 dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming er heeft ingediend onder een andere identiteit en geboortedatum. Hij heeft er een procedure opgestart op 17 juni 2021, maar verdween nog dezelfde maand. De Bulgaarse autoriteiten hebben zijn procedure dan afgesloten, zonder dat een interview kon plaatsvinden. Ook in Oostenrijk werd een verzoek om internationale bescherming ingediend, zonder dat verzoeker deze heeft voltooid. Dergelijke handelwijze duidt erop dat verzoeker de internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt zijn algehele geloofwaardigheid.

Wat betreft de door de verzoeker aangevoerde laaggeschooldheid benadrukt de Raad dat een beperkte scholing niet betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven, noch dat hij niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Hetzelfde geldt voor het door de verzoeker aangevoerde tijdsverloop van twee jaar tussen de vervolgingsfeiten en het persoonlijk onderhoud. Over dergelijke ingrijpende gebeurtenissen, die de aanleiding hebben gevormd voor verzoekers vlucht uit zijn land van herkomst of die hem verhinderen ernaar terug te keren, kunnen immers coherente en samenhangende verklaringen worden verwacht.

Waar verzoeker verder nog stelt dat hij traumatische ervaringen heeft ondergaan, wijst de Raad erop dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt waaruit kan blijken dat hij getraumatiseerd is, laat staan dat zijn cognitieve geheugen hierdoor dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker noch zijn advocaat maakte hier bovendien enige melding van tijdens het persoonlijk onderhoud en uit de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen hoe of op welke wijze zijn mentale toestand zijn verklaringen beïnvloedt, laat staan dat dit van die aard is om een negatieve invloed gehad te hebben op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van mening dat verzoeker verder geen dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad treedt de bestreden beslissing aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de taliban die je wilden doden omwille van de job van je vader bij het ANA en voor vrees voor daesh omwille van het feit dat je gedurende ongeveer een jaar eten hebt gebracht naar je oom Y. op de checkpoint in de buurt. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient echter te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je vertelde dat je vader 13 jaar in het ANA werkte en omwille daarvan bedreigd werd en recent vermoord is. Ook jij werd met de dood bedreigd omwille van je vaders job. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 7, 13, 15,) Er kan echter geen geloof worden gehecht aan je verklaringen en dit omwille van de onderstaande redenen.

Ten eerst kon er worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegde over de aard van de problemen die je had met de taliban. Toen je pas in België aankwam, verklaarde je dat de taliban je wilden rekruteren. (zie fiche MENA, 30.08.2021, 'Motif de l'immigration en Belgique') Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS zei je dat de taliban je wilden doden. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.4, 3.5; npo p. 12, 19) Toen je hierop werd gewezen tijdens het interview op het CGVS verklaarde je dat dit dezelfde dingen zijn en dat de taliban je zouden afnemen als je vader niet zou stoppen met zijn job. (npo p. 23) Iemand doden of iemand rekruteren om mee in de groepering te werken, zijn echter twee verschillende dingen. Je kon geen verklaring geven voor waarom je bij aankomst in België had verklaard dat de taliban je wilden rekruteren, wat een eerste tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid van je verhaal.

Ten tweede getuigen je verklaringen van een gebrekkige logica. Zo ligt het gedrag van je vader niet in lijn met vrees die hij zou hebben door de problemen. Je gaf aan dat de taliban je vader drie jaar voor je vertrek begonnen te bedreigen en via brieven lieten weten dat ze hem, jou, je broers en je ooms zouden doden als je vader niet zou stoppen met zijn job. Je vader zou gezegd hebben dat ze hem sowieso zouden doden, of hij nu stopte of niet. Gevraagd of je vader iets had ondernomen om jullie veiligheid te garanderen, ze je dat hij niets voor jullie kon doen, maar dat hij wel om de week of twee weken naar huis kwam. (npo p. 17, 19, 20) Dat je vader geen voorzorgsmaatregelen nam voor jullie veiligheid staat haaks op de aangehaalde dreiging van de taliban naar jullie toe. Daarenboven is het vreemd dat je vader, nadat je oom M. werd gedood bij jullie thuis, gewoon naar huis bleef komen zoals voordien, opnieuw gedrag dat niet in lijn ligt met de aangehaalde vrees om gedood te worden. (npo p. 21)

Ook het gedrag van de taliban was opmerkelijk. Je verklaarde dat de taliban reeds twee keer naar jullie huis waren gekomen om te vragen naar je vader, voordat ze bij de derde keer je paternale oom M. neerschoten. Je zei dat de taliban het huis binnenstormden met de bedoeling te doden wie ze kruisten en dat ze met niemand spraken. (npo p. 18, 20) Het is bevreemdend dat de taliban het huis zo binnenstormden, zonder ook maar één woord te wisselen met de aanwezigen. Logischerwijze zouden de taliban op zijn minst eerst vragen of je vader aanwezig was die dag, gezien ze ook de twee keren ervoor vroegen waar je vader was. Dat ze je oom neerschoten, zonder zeker te weten of het je vader was en zonder iets te zeggen, doet de wenkbrauwen fronsen.

Daarnaast kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de recente escalatie van de problemen, namelijk dat de taliban je vader en broertje hebben gedood. Uit je verklaringen kan worden afgeleid dat de taliban na een stilte van bijna een jaar, plots besloten je huis aan te vallen en daarbij je vader en kleine broertje doodden en je zus verwonden. Jij verliet Afghanistan in maart 2021 en twee of drie maanden nadien stuurden de taliban nog een dreigbrief, waarna er geen contact meer was (zie Verklaring DVZ, rubriek 10, 33; npo p. 19). Zeven tot negen maanden geleden kwamen de taliban naar je huis en doodden je vader en broertje. (npo p. 6, 7) Wanneer je door de PO erop werd gewezen dat deze plotse escalatie wat vreemd is, zei je dat mensen doden de enige job is van de taliban, als je eenmaal hun doelwit bent, blijf je dat voor 50 jaar. (npo p. 22)

Alsnog is het niet logisch dat de taliban gedurende een lange periode niets van zich zouden laten horen, om dan ineens je huis binnen te vallen en je vader neer te schieten, waarbij ook twee kleine kinderen slachtoffer werden.

Ten derde waren er verschillende inconsistenties in je verklaringen die je relaas verder ondermijnen. Zo was je tegenstrijdig over het incident waarbij je vader werd gedood. Je verklaarde zelf dat je vader en broertje H. gedood waren en je zus R. gewond werd aan haar arm. Je legde foto's neer om dit aan te tonen. In het document dat je neerlegde van psycholoog S., dat werd opgesteld op 21 september 2022 nadat je hem drie à vier keer sprak met behulp van een tolk, wordt echter gesteld dat je zus ook vermoord werd. (npo p. 7; doc nr. 9 groene map) Wanneer je hier op werd gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, antwoordde je dat de psycholoog je misschien fout had begrepen, maar dat je die drie of vier keer steeds hetzelfde had verteld aan hem. (npo p. 22) Indien je steeds hetzelfde vertelde en de psycholoog op basis van jouw verklaringen het document opstelde, is het des te vreemder dat je op het CGVS aanhaalde dat je zus R. enkel gewond was. Verder legde je nog inconsistente verklaringen af over wanneer en hoeveel brieven er werden gestuurd naar je familie. Je sprak initieel over twee of drie brieven en concludeerde dat het er drie waren geweest. (npo p. 18) Vervolgens was je vaag over wanneer de derde brief kwam, al dan niet voor of na de dood van je oom M., om uiteindelijk te besluiten dat het twee of drie maanden na zijn dood was. (npo p. 19) Wanneer je iets later werd gevraagd of er tussen het moment van je vertrek en de dood van je vader nog contact was geweest met de taliban, zei je van niet, en je had niet gevraagd of ze nog langs gekomen waren of iets deden. Wanneer je er vervolgens op werd gewezen dat je eerder over nog een derde brief had gesproken, zei je dat die er niet is geweest, om meteen erna te zeggen dat die er wel was, na de dood van je oom. (npo p. 22) Bovenstaande inconsistenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielaanvraag.

De geloofwaardigheid van de dood van je vader en broertje kan verder in twijfel worden getrokken door de gebrekkige kennis die je hebt over dit incident. Zo kon je met weinig zekerheid vertellen wat er juist is gebeurd en hoe het incident zich heeft afgespeeld. Je wist bijvoorbeeld niet hoe de taliban je huis waren binnengekomen, langs de deur of langs de muur, en of ze met iemand van je familie gesproken hebben. Je gaf aan te denken dat je familie aan het eten was op het moment dat de taliban binnenvielen. De taliban zouden binnengekomen zijn, geroepen hebben dat niemand mocht bewegen en vervolgens geschoten hebben toen de kinderen wegliepen, waarbij je papa en broertje H. om het leven kwamen. (npo p. 7, 22) Je haalde aan dat de mensen die daar aanwezig waren er meer over wisten. (npo p. 12, 21) Aangezien je nog contact hebt met je maternale oom en je moeder, kan niet ingezien worden waarom jij er zelf niet meer details over zou kunnen verschaffen. (npo p. 10) Dit is een incident dat direct gelinkt is aan de vrees die jij hebt in Afghanistan en dus een element dat relevant is in het kader van je verzoek om internationale bescherming in België. Bijgevolg mag er van jou verwacht worden dat je er meer over zou kunnen vertellen. Dat je hier niet in slaagt, zet de geloofwaardigheid van je relaas verder op de helling.

Gelet op al deze elementen, moet besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen van de taliban omwille van de job van je vader en de recente dood van je broertje en vader door de taliban. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Voor zover je daarnaast ook een vrees aanhaalde voor daesh omwille van de boodschappen die je deed voor de controlepost waar je oom Y. gestationeerd was, dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen evenmin overtuigen. Daesh kwam soms naar je regio om mensen mee te nemen of te onthoofden, ze staken huizen in brand en vielen regelmatig de controleposten aan. Je vertelde dat je een keer door daesh vastgehouden werd in de moskee gedurende 40 dagen, samen met een dertigtal andere mensen. Ze zeiden dat jullie ongelovigen zijn, ze jullie de islam zouden aanleren en vroegen waarom jullie eten hadden gebracht. (npo p. 14, 15) Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je dat ze je zouden vragen om jezelf op te blazen. Je denkt dat ze van jou een moordenaar willen maken omdat je eten had gebracht naar de checkposten. Je zou enkele maanden bij hen moeten blijven en dan zou je worden zoals zij. Je aangehaalde vrees is echter louter hypothetisch. Uit je verklaringen kan niet worden afgeleid dat daesh jou in het bijzonder viseerde. Je werd immers met nog een dertigtal andere mensen opgesloten in de moskee. Daarenboven gaf je zelf aan dat je niet precies weet wat de reden is dat je werd opgepakt door hen en of dat iets te maken had met het feit dat je eten bracht naar de controlepost. (npo p. 15)

Ter ondersteuning van je asielaanvraag leg je een kopie neer van de taskara's van je oom M., ouders, vier broers en twee zussen. Deze documenten staven de identiteit en afkomst uit Pachieragam van jezelf en je familie, elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden. De werkgerelateerde documenten van je vader (zijnde het militaire boekje, badge, bankkaart, twee foto's en een document waar de oudsten zich borg stellen voor je vader) tonen aan dat je vader werkte in het ANA, wat ook niet ter discussie staat. Je stuurde een video op over de begrafenis van een man, het zou gaan om je oom M. Je legde ook foto's neer van een overleden man en jongen, hier zou het gaan om je vader en je broertje H. Zowel wat betreft de video als de foto's van de overleden man en jongen moet erop worden gewezen dat er niet met zekerheid gesteld kan worden dat dit inderdaad je oom, vader en broertje zijn, en zelfs al is dat wel zo, kan er op basis van de video en foto's niets gezegd worden over de oorzaak en omstandigheden van hun overlijden. De foto's van je zus R. kunnen evenmin duidelijkheid scheppen over hoe zij aan het letteken aan haar arm komt. Op die manier kunnen de video en de foto's de gedane vaststelling in verband met de ongeloofwaardigheid van je relaas niet ongedaan maken. De andere foto's van je broers en zus, de familiefoto en de stemkaart van je vader hebben geen betrekking op je asielrelaas. De loonfiches tonen aan dat je een studentenjob hebt, hier wordt later nog op teruggekomen. Zoals eerder reeds aangehaald, legde je een document (bilan) neer van psycholoog S.. Dit summiere document bevat louter je persoonlijke gegevens, de gegevens van de psycholoog, een zeer korte omschrijving van je klachten, de hulpvraag en voorgestelde hulp. De informatie in dit document is geenszins van aard dat het een ander licht kan werpen op de vaststellingen die werden gedaan in je dossier."

Waar verzoeker ten slotte nog wijst op zijn verwestering, oordeelt de Raad het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina*" betreft— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van

mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota dat hij afkomstig is uit een ruraal gebied in Nangarhar, een conservatieve provincie. In de periode sinds zijn aankomst, in augustus 2021, zou verzoeker zich goed aangepast en geïntegreerd hebben in de Belgische maatschappij en heeft hij zich de Westerse normen en waarden eigen gemaakt. Zo zou verzoeker minder religieus zijn, werkt hij hier en heeft hier een sociaal netwerk, waarvan hij enkele getuigenissen bijbrengt. Hij spreekt Nederlands, zoals ter terechtzitting blijkt.

Verzoeker stelt eveneens dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren in de Belgische samenleving heeft doorgebracht.

Met de elementen die verzoeker aanvoert, slaagt hij er niet in zijn verwestering aan te tonen.

Uit de voorliggende elementen blijkt evenmin dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts 3 jaar in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in België dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij.

Wat de levensstijl van verzoeker betreft, merkt de Raad op dat zulke oppervlakkigheden mogelijks een aanwijzing kunnen zijn van een mate van verwestering, maar geenszins bij machte zijn om aan te tonen dat verzoeker zodanig vervreemd is van de Afghaanse maatschappij dat hij niet kan terugkeren. Het hebben van een sociaal netwerk doet evenmin vermoeden dat verzoeker niet langer zou kunnen aarden in Afghanistan. Hetzelfde kan worden gezegd voor de vaststelling dat verzoeker werkt in België en er naar school gaat, waardoor hij minder tijd heeft om zijn religie te praktiseren. Voor het overige worden geen concrete elementen aangevoerd door verzoeker waaruit enige verwestering kan blijken.

Verzoeker heeft verder nog een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij nog contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2-3). Bovendien blijkt dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidt moslim te zijn (*Ibid.*; CGVS-Vragenlijst, stuk 7, p. 14).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolgung in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen.

Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid.

Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP